

الله، حَمْدُهُ مُحَمَّدٌ وَآلُّهُمَّ بِرَبِّي عَلَيْهِ اسْتَغْفِرُكَ إِنِّي مُسِيرٌ إِلَيْكَ

العن

برگی از زیست نامه تحصیلی علامه حسن زاده آملی

در بیان علامه

نمی‌رود بدون هیچ استثناء، مساجد شهر ما آمل را انبار پنجه و غلات و این جور چیزها، قرار داده بودند. ستمشاھی که می‌شنوید، به معنای واقعی کلمه ستمشاھی بود.

آن سال که ما طلبه شده بودیم، رضاخان اوضاعی برای کشور پیش آورده بود. در آن زمان، گویا رضاخان به لحاظ امیال نفسانی، تا حدودی نمی‌خواست، به ساز آن کسانی که او را سرکار آورده بودند، بر قصد و آن زمان بود که او را سرنگون

زمانی که مدرسه ابتدائی ما تمام شد، چند ماهی که گذشت، یک بارقه الهی، نصیبمان شد که ما رادر مسیر انبیا و سفرای الهی و طریق ارباب علم و معرفت قرار داد.

با اینکه در آن زمان که من به تحصیل معارف الهیه اقدام کردم، زمانی بود که به کلی مردم، از یادشان رفته بود که معادی در پیش دارند و مبدأ دارند و برنامه‌ای برای تکامل انسانی است و انسان را حقیقت و واقعیت است. بنده، از خاطرم